

EU hotar klimatet

Sedan mitten av 1800-talet har jordens medeltemperatur ökat med ca 1,5 °C. Redan märks omfattande klimat- och miljöförändringar som hotar såväl de nationella som internationella samhällssystemen. Utifrån vilket kriterium som helst blev klimatuppgörelsen i Paris inget annat än ett bedrägeri baserat på ett stort antal illusioner.

En närmare titt på uppgörelsen visar att djävulen finns i detaljerna. De 196 länder bakom avtalet återupprepade målen från Köpenhamn 2009 om att hålla den globala genomsnittliga temperaturskrivningen under 2 grader, och även sänka målet till 1,5 grader. Målen skall börja gälla först 2020. Samtidigt visade ländernas egna ambitioner på en temperaturstegring på hela 3,7 grader. Själva avtalet innehåller inga juridiskt bindande gränser för att begränsa koldioxidutsläppen, och inga meningsfulla verktyg för att uppnå de utstakade målen.

Redan på klimatkonferensen i Köpenhamn 2008 stoppade EU tillsammans med bl.a. USA och Kina bindande åtaganden för att minska klimatpåverkan. EU lovar åtgärder som ska ge viss effekt 2030, men några effektfulla åtgärder är inte att vänta. Istället förlitar sig EU och EU-länderna som alltid på marknaden och att utvecklingen av sig självt ska leda till minskad klimatpåverkan.

EU motiveras ofta av EU-eliten med att klimat- och miljöfrågor är gränsöverskridande. EU-länderna och EU:s skulle lätt kunna ta på sig uppgiften att beslutsamt själva genomföra nödvändiga åtgärder för en klimatneutral utveckling. Istället medför EU och EU-ländernas klimatpolitik till ett status quo-läge, där kritiken riktas mot andra.

- Nej till EU:s begränsade klimatpolitiska mål
- För en verklig omställning till klimatneutral utveckling

Uttalande antaget på Folkrorelsen Nej till EU:s 18:e kongress i Stockholm 17 april 2016